

Wat heeft in de afgelopen maanden het meeste indruk op jou gemaakt?

Dat ik na een periode van mensen verplegen op een Covid-afdeling in het WZA weer plezier heb in mijn werk. Sinds 1 augustus jl. werk ik op het Dagcentrum Interne Geneeskunde van het Wilhelmina Ziekenhuis en het geeft zo'n voldoening als de patiënten je aan het eind van de dag bedanken voor de goede zorgen. Ik werk in een fijn team van 8 verpleegkundigen in dagdiensten en heb geen weekenddiensten meer.

Het werken op de Covid-afdeling heb ik tot en met Kerst 2020 gedaan, het was zwaar. Bij aanvang van een dienst wist je nooit of de patiënten die er gisteren nog lagen er nu nog waren. Ik heb veel - letterlijk - doodsbenauwde mensen gezien. Veel van de (met name jongere)

verpleegkundigen kregen een burn out door wat ze meemaakten; bijvoorbeeld het met behulp van een iPad afscheid begeleiden van patiënten en hun familie, wanneer de patiënt naar de IC moest. En als ik na een dienst naar huis ging, vroeg ik mij altijd af: "Ik hoop maar dat ik alles goed heb gedaan", ook voor wat betreft mijn persoonlijke hygiëne. Want ik wilde natuurlijk zelf geen besmetting oplopen of mee naar huis nemen.

In die periode kon ik het gewoon niet opbrengen om de Zoom-repetities mee te doen. Afgelopen zondag zijn wij weer eens een visje wezen eten in Lauwersoog en we hebben voor het eerst sinds de uitbraak van het virus weer familie gezien.

Hoe ben je in het beroep van verpleegkundige terecht gekomen?

Ik wilde als kind altijd met dieren werken, bijvoorbeeld dierenarts worden. Maar ik was niet goed in wiskunde en bovendien bleek dat ik een verkeerd vakkenpakket had. Verpleegkundige kon ik daarmee wel worden. Dus zo gezegd, zo gedaan en daar heb ik nooit spijt van gehad.

Op mijn 18^e ging ik in het Bethesda Ziekenhuis in Hoogeveen in opleiding, intern. Wat was ik blij met dat hele kleine kamertje in de zusterflat. Op

donderdagavond gingen wij stappen en op vrijdagmorgen zaten wij te slapen in de les 😊. Met de vriendinnen die ik toen maakte, ga ik nog steeds een keer per jaar een weekendje weg.

Met een tussenpoos van 11 jaar, toen de kinderen nog klein waren en mijn man een eigen bedrijf had, heb ik altijd in de verpleging gewerkt.

Hoe ziet je gezin eruit?

Mijn man Siep heb ik bijna 33 jaar geleden in Groningen ontmoet. Van mijn 3 kinderen wonen er nog 2 thuis: Matthijs en Kirsten. Carmen woont samen met haar vriend Arjan in Assen. De vriendin van Matthijs, Hiske, is hier vaak en mijn kleinzoon Milan (zoon van Matthijs) komt ieder weekend. Hier thuis is altijd wat te doen.

Wat zijn je hobby's?

Ik zoek de rust op in mijn hobby's: yoga, schilderen, zingen, wandelen en lezen. Ik fiets de 14 km van en naar mijn werk en ben graag buiten. Verder heb ik aan bloem-schikken gedaan en knap ik graag oude meubelen op als ik daarvoor tijd heb. Eigenlijk zijn de dagen te kort voor alles wat ik wil doen.

Toen ik op een gegeven moment een andere hobby wilde oppakken, leek mij het koor Prestige heel leuk. Tegelijkertijd kwam mijn vriendin Marjan Radix langs en zei me dat ze ging zingen; nota bene ook bij Prestige! We hadden ons - apart van elkaar - beiden opgegeven. Omdat er veel beperkingen waren bij

Prestige op het gebied van kleding- en repertoire-keuze evenals sociale activiteiten (BBQ) was voor mij de keuze voor Blend vanzelfsprekend.

Welke boek heeft indruk op jou gemaakt?

De serie De Zeven Zussen van Lucinda Riley; ik moet het laatste deel nog uitlezen. Daar kom ik aan toe als ik op vakantie ben. Over 5 weken gaan we naar Gran Canaria, daar heb ik zo'n zin in! De jongste dochter gaat dit keer mee.

Wie wil jij als volgende geïnterviewd zien?

Marjan Scheepstra.

